

Brusel 19. listopadu 2014
(OR. en)

15756/14

LIMITE

FISC 197

Interinstitucionální spis:
2011/0058 (CNS)

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Pracovní skupina pro daňové otázky – přímé zdanění
Č. předchozího dokumentu:	10177/14, 14768/13, 14769/13
Č. dok. Komise:	7263/1/11 REV 1 FISC 23 - COM(2011) 121 final
Předmět:	Návrh směrnice Rady o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB)

Delegace naleznou v příloze kompromisní znění návrhu týkajícího se společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB), vypracované předsednictvím k projednání na zasedání Pracovní skupiny pro daňové otázky – nepřímé zdanění (DPH) konaném dne 24. listopadu 2014.

KAPITOLA I
OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 1
Oblast působnosti

Tato směrnice zavádí systém společného základu daně pro zdaňování některých společností a skupin společností a stanoví pravidla týkající se výpočtu a používání tohoto základu.

Článek 2
Způsobilé společnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na společnosti založené podle právních předpisů členského státu, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

- a) společnost má jednu z forem uvedených v příloze I;
- b) společnost podléhá některé z daní z příjmů právnických osob uvedených v příloze II nebo obdobné následně zavedené dani.

2. Tato směrnice se vztahuje na společnosti založené podle právních předpisů třetí země, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

- a) společnost má formu podobnou jedné z forem uvedených v příloze I;
- b) společnost podléhá některé z daní z příjmů právnických osob uvedených v příloze II.

3. V souladu s článkem 127 a za podmínek uvedených v člancích 128, 129 a 130 může Komise přijmout akty v přenesené pravomoci měnící přílohy I a II za účelem zohlednění změn právních předpisů členských států o formách společností a o daních z příjmů právnických osob.

Článek 3

Způsobilé formy společností třetích zemí

1. Komise přijme každoročně seznam forem společností třetích zemí, o kterých se má za to, že splňují požadavky stanovené v čl. 2 odst. 2 písm. a). Tento prováděcí akt se přijme v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 131 odst. 2.

2. Skutečnost, že forma společností není uvedena v seznamu forem společností třetích zemí zmíněném v odstavci 1, nevylučuje použití této směrnice pro tuto formu.

KAPITOLA II ZÁKLADNÍ POJMY

Článek 4

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „daňovým poplatníkem“ společnost, která se rozhodla používat systém stanovený touto směrnicí;

- 2) „jediným daňovým poplatníkem“ daňový poplatník, který nesplňuje požadavky pro konsolidaci;
- 3) „subjektem jiným než daňový poplatník“ společnost, která není způsobilá používat nebo se nerozhodla používat systém stanovený touto směrnicí;
- 4) „daňovým poplatníkem-rezidentem“ daňový poplatník, který je daňovým rezidentem členského státu v souladu s čl. 6 odst. 3 a 4;
- 5) „daňovým poplatníkem-nerezidentem“ daňový poplatník, který není daňovým rezidentem členského státu v souladu s čl. 6 odst. 3 a 4;
- 6) „hlavním daňovým poplatníkem“:
- a) daňový poplatník-rezident, pokud tvoří skupinu se svými způsobilými dceřinými společnostmi, svými stálými provozovny nacházejícími se v jiných členských státech nebo jednou či více stálými provozovny způsobilé dceřiné společnosti, která je rezidentem třetí země; nebo
 - b) daňový poplatník-rezident určený skupinou, pokud skupinu tvoří pouze dva nebo více daňových poplatníků-rezidentů, kteří jsou způsobilými přímými dceřinými společnostmi stejné mateřské společnosti, jež je rezidentem třetí země; nebo
 - c) daňový poplatník-rezident, který je způsobilou dceřinou společností mateřské společnosti, jež je rezidentem třetí země, pokud tento daňový poplatník-rezident tvoří skupinu pouze s jednou nebo více stálými provozovny své mateřské společnosti; nebo
 - d) stálá provozovna určená daňovým poplatníkem-nerezidentem, která tvoří skupinu pouze ve vztahu ke svým stálým provozovnám, jež se nacházejí ve dvou nebo více členských státech;

7) „členem skupiny“ kterýkoli daňový poplatník patřící do stejné skupiny podle definice v člancích 54 a 55. Jestliže má daňový poplatník jednu nebo více stálých provozoven v jiném členském státě, než ve kterém se nachází jeho ústřední vedení a kontrola, pak se každá stálá provozovna považuje za člena skupiny;

8) „příjmy“ výnosy z prodeje a z jakýchkoli jiných transakcí, očištěné o daň z přidané hodnoty a ostatní daně a poplatky vybírané jménem státních orgánů, ať jsou peněžní nebo nepeněžní povahy, včetně výnosů ze zcizení aktiv a práv, z úroků, dividend a jiných forem rozdělení zisku, výnosů z likvidace, licenčních poplatků, dotací a grantů, přijatých darů, odškodnění a dobrovolných plateb. Příjmy zahrnují také nepeněžní dary poskytnuté daňovým poplatníkem. Příjmy nezahrnují vlastní kapitál získaný daňovým poplatníkem ani dluhy vrácené daňovému poplatníkovi;

9) „ziskem“ přebytek příjmů nad odčitatelnými výdaji a dalšími odčitatelnými položkami ve zdaňovacím období;

10) „ztrátou“ přebytek odčitatelných výdajů a dalších odčitatelných položek nad příjmy ve zdaňovacím období;

11) „konsolidovaným základem daně“ výsledek sečtení základů daně všech členů skupiny, vypočítaných podle článku 10;

12) „přiděleným podílem“ část konsolidovaného základu daně skupiny, která je členovi skupiny přiřazena použitím vzorce popsaného v člancích 86–102;

13) „daňovou hodnotou“ dlouhodobého aktiva nebo souboru aktiv odpisová základna snižená o úhrn dosud provedených odpisů;

14) „dlouhodobými aktivy“ všechna hmotná aktiva pořízená za úplatu nebo vytvořená daňovým poplatníkem a všechna nehmotná aktiva pořízená za úplatu, pokud mohou být samostatně oceněna a používají se při podnikání pro dosažení, udržení nebo zajištění příjmů po dobu delší než 12 měsíců, s výjimkou případů, kdy jsou náklady na jejich pořízení, výstavbu nebo zhodnocení nižší než 1 000 EUR. Dlouhodobá aktiva zahrnují také finanční aktiva;

15) „finančními aktivy“ akcie přidružených podniků, půjčky přidruženým podnikům, účasti, půjčky podnikům, s nimiž je společnost ve spojení na základě účastí, investice držené jako dlouhodobá aktiva, ostatní půjčky a vlastní akcie, pokud vnitrostátní právní předpisy povolují jejich uvedení v rozvaze;

16) „dlouhodobými hmotnými aktivy s dlouhou dobou životnosti“ dlouhodobá hmotná aktiva s dobou životnosti 15 let nebo delší. Budovy, letadla a lodě se považují za dlouhodobá hmotná aktiva s dlouhou dobou životnosti;

17) „použitými aktivy“ dlouhodobá aktiva, jejichž doba životnosti k okamžiku pořízení již částečně uběhla a která jsou ve stávajícím stavu nebo po opravě vhodná k dalšímu používání;

18) „náklady na zhodnocení“ dodatečné výdaje na dlouhodobé aktivum, které podstatně zvyšují kapacitu tohoto aktiva nebo podstatně zlepšují jeho fungování nebo představují více než 10 % původní odpisové základny tohoto aktiva;

- 19) „zásobami a nedokončenou výrobou“ aktiva, jež jsou držena za účelem prodeje, jež jsou v procesu výroby za účelem prodeje nebo jež jsou ve formě materiálu nebo obdobných dodávek, které se spotřebují ve výrobním procesu nebo při poskytování služeb;
- 20) „ekonomickým vlastníkem“ osoba, které náležejí v podstatě všechny přínosy a rizika spojené s dlouhodobým aktivem, bez ohledu na to, zda je tato osoba právním vlastníkem. Daňový poplatník, který má právo držet, užívat a zcizovat dlouhodobé aktivum a nese riziko jeho ztráty nebo zničení, se v každém případě považuje za ekonomického vlastníka;
- 21) „příslušným orgánem“ orgán určený každým členským státem, aby spravoval všechny záležitosti související s prováděním této směrnice;
- 22) „hlavním daňovým orgánem“ příslušný orgán členského státu, ve kterém je hlavní daňový poplatník rezidentem nebo, v případě stálé provozovny daňového poplatníka-nerezidenta, ve kterém se nachází;
- 23) „kontrolou“ šetření, inspekce nebo prověřování jakéhokoli druhu, které provádí příslušný orgán s cílem ověřit, zda daňový poplatník dodržuje tuto směrnici.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Má se za to, že daňový poplatník má „stálou provozovnu“ v jiném státě, než **ve kterém** [...] **je daňovým rezidentem**, pokud má v tomto jiném státě trvalé zařízení, jehož prostřednictvím je zcela nebo zčásti vykonávána podnikatelská činnost; zejména jde o tato zařízení:

- a) místo vedení;
- b) pobočka;
- c) kancelář;
- d) továrna;
- e) dílna;
- f) důl, ropný nebo plynový vrt, lom nebo jakékoli jiné místo těžby přírodních zdrojů.

2. Staveniště nebo stavební či montážní projekt představuje stálou provozovnu pouze v případě, že existuje déle než dvanáct měsíců.

3. Bez ohledu na odstavce 1 a 2 se má za to, že stálá provozovna nevzniká, **pokud daňový poplatník prokáže, že takové činnosti – nebo v případě písmene f) taková činnost – mají pomocnou nebo přípravnou povahu:**

- a) používání zařízení výlučně pro účely skladování, vystavení nebo dodání výrobků nebo zboží patřících daňovému poplatníkovi;
- b) uchovávání zásob výrobků nebo zboží patřících daňovému poplatníkovi výlučně za účelem skladování, vystavení nebo dodání;
- c) uchovávání zásob výrobků nebo zboží patřících daňovému poplatníkovi výlučně za účelem zpracování jinou osobou;
- d) provozování trvalého zařízení pro podnikání výlučně za účelem nákupu výrobků nebo zboží nebo shromažďování informací pro daňového poplatníka;

- e) provozování trvalého zařízení pro podnikání výlučně za účelem provádění jakékoli jiné činnosti [...] pro daňového poplatníka;
- f) provozování trvalého zařízení pro podnikání výlučně pro libovolnou kombinaci činností uvedených v písmenech a) až e) [...].

4. Jestliže, bez ohledu na odstavec 1, osoba – jiná než nezávislý zástupce, pro kterého se použije odstavec 5 – jedná jménem daňového poplatníka a [...] obvykle [...] uzavírá **v některém státě smlouvy, které jsou v důsledku právního vztahu s daňovým poplatníkem na účet a na riziko** daňového poplatníka, má se za to, že tento daňový poplatník má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba pro daňového poplatníka provádí, pokud činnosti této osoby nejsou **pomocné nebo přípravné povahy podle** odstavce 3 [...], **tak aby** v případě, že jsou vykonávány prostřednictvím trvalého zařízení pro podnikání, nečinily z tohoto zařízení podle uvedeného odstavce trvalou provozovnu.

5. Nemá se za to, že daňový poplatník má stálou provozovnu v určitém státě pouze proto, že v tomto státě vykonává činnost **nezávislého** [...] zástupce [...], za předpokladu, že tato osoba [...] jedná v rámci [...] **svého** podnikání.

KAPITOLA III
VOLBA SYSTÉMU STANOVENÉHO TOUTO
SMĚRNICÍ

Článek 6
Volba systému

1. Společnost, na kterou se vztahuje tato směrnice a která je daňovým rezidentem členského státu, se může rozhodnout používat systém stanovený touto směrnicí za podmínek v ní stanovených.
2. Společnost, na kterou se vztahuje tato směrnice a která není daňovým rezidentem členského státu, se může rozhodnout používat systém stanovený touto směrnicí za podmínek v ní stanovených ve vztahu ke stálé provozovně, kterou má v členském státě.
3. Pro účely odstavců 1 a 2 se společnost, která má sídlo, místo založení nebo místo skutečného vedení v členském státě a není na základě dohody mezi tímto členským státem a třetí zemí považována za daňového rezidenta této třetí země, pokládá za daňového rezidenta tohoto členského státu.
4. Jestliže je společnost podle odstavce 3 rezidentem ve více členských státech, pokládá se za rezidenta členského státu, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení.

5. Jestliže se místo skutečného vedení člena skupiny, který se zabývá lodní dopravou nebo vnitrozemskou vodní dopravou, nachází na palubě lodi nebo člunu, má se za to, že se nachází v členském státě domovského přístavu této lodi nebo člunu, nebo neexistuje-li takový domovský přístav, v členském státě, kde má bydliště nebo sídlo provozovatel této lodi nebo člunu.

6. Společnost, která je rezidentem členského státu a zvolí si systém stanovený touto směrnicí, podléhá dani z příjmů právnických osob podle tohoto systému ve vztahu ke všem příjmům z libovolného zdroje, ať už ve státě, kde je tato společnost rezidentem, nebo mimo něj.

7. Společnost, která je rezidentem třetí země a zvolí si systém stanovený touto směrnicí, podléhá dani z příjmů právnických osob podle tohoto systému ve vztahu ke všem příjmům z činnosti prováděné prostřednictvím stálé provozovny v členském státě.

Článek 7

Použitelné právní předpisy

Pokud si způsobilá společnost zvolí systém stanovený touto směrnicí, přestává podléhat vnitrostátním režimům daně z příjmů právnických osob ve vztahu ke všem záležitostem upraveným touto směrnicí, není-li uvedeno jinak.

Článek 8

Směrnice má přednost před dohodami mezi členskými státy

Ustanovení této směrnice se použijí bez ohledu na jakékoli ustanovení kterékoli dohody uzavřené mezi členskými státy, které je s nimi v rozporu.

KAPITOLA IV

VÝPOČET ZÁKLADU DANĚ

Článek 9

Obecné zásady

[...]

1. [...] Transakce a zdanitelné události se oceňují jednotlivě.
2. [...] Výpočet základu daně se provádí konzistentně [...].
3. [...] Základ daně se stanoví pro každé zdaňovací období, není-li stanoveno jinak. Zdaňovacím obdobím je období dvanácti měsíců, [není-li stanoveno jinak].

Článek 10

Složky základu daně

Základ daně se vypočítá odečtením osvobozených příjmů, odčitatelných výdajů a dalších odčitatelných položek od příjmů.

Článek 11
Osvobozené příjmy

Od daně z příjmů právnických osob jsou osvobozeny:

- a) dotace přímo související s pořízením, výstavbou nebo zhodnocením dlouhodobých aktiv, kterých se týká odpisování podle článků 32 až 42;
- b) výnosy ze zcizení aktiv, která jsou součástí souboru aktiv uvedeného v čl. 39 odst. 2, včetně tržní hodnoty nepeněžních darů;
- c) přijaté rozdělené zisky **za předpokladu, že daňový poplatník držel po dvanáct měsíců podíl nejméně 10 % kapitálu nebo hlasovacích práv vyplácející společnosti. To se nevztahuje na rozdělené zisky z akcií držených za účelem obchodování v souladu s čl. 23 odst. 4 a rozdělené zisky přijaté životními pojišťovnami v souladu s čl. 30 písm. c);**
- d) výnosy ze zcizení akcií **za předpokladu, že daňový poplatník držel před zcizením po dvanáct měsíců podíl nejméně 10 % kapitálu nebo hlasovacích práv dané společnosti. To se nevztahuje na zcizení akcií držených za účelem obchodování v souladu s čl. 23 odst. 3 a akcie držené životními pojišťovnami v souladu s čl. 30 písm. b);**
- e) příjmy stálé provozovny v třetí zemi.

Článek 12
Odčitatelné výdaje

Výdaje se považují za odčitatelné pouze v rozsahu, v němž byly vynaloženy v přímém podnikatelském zájmu daňového poplatníka.

[...] **Takové** odčitatelné výdaje zahrnují všechny náklady na prodej a výdaje, očištěné o odpočitatelnou daň z přidané hodnoty, které daňový poplatník vynaložil za účelem dosažení nebo zajištění příjmů, včetně nákladů na výzkum a vývoj a nákladů vynaložených při získávání [vlastního nebo] dluhového kapitálu pro účely podnikání.

[...]

Členské státy mohou stanovit odpočet darů a příspěvků dobročinným organizacím. V případě skupiny se takovýto odpočet použije pro přidělený podíl členů skupiny, kteří jsou rezidenty tohoto členského státu nebo se v něm nacházejí.

Článek 13
Další odčitatelné položky

Ve vztahu k odpisování dlouhodobých aktiv podle článků 32 až 42 je možné provést [...] odpočet.

Článek 14 a

Pravidlo omezení odčitatelnosti úroků

1. Výpůjční náklady mohou být vždy odečteny v rozsahu v jakém daňový poplatník obdrží úrok nebo jiné zdanitelné příjmy z finančních aktiv.

2. Výpůjční náklady zahrnují nákladový úrok a další náklady, které daňový poplatník vynaloží v souvislosti s půjčkou prostředků. Výpůjční náklady zahrnují veškeré rozdíly mezi vypůjčenými prostředky a hodnotou při splatnosti a úrokovou složkou v leasingové smlouvě, pokud je ekonomický vlastník oprávněn k odpočtu tohoto úroku.

3. Nad výše uvedený rozsah jsou výpůjční náklady odčitatelné ve stávajícím zdaňovacím období pouze do výše (30) procent hrubého provozního zisku daňového poplatníka nebo do výše 1 milionu EUR, podle toho, která částka je vyšší. Hrubý provozní zisk se vypočítá jako zdanitelné příjmy jediného daňového poplatníka bez zahrnutí úroků a jiných zdanitelných příjmů z finančních aktiv snížené o odčitatelné výdaje bez zahrnutí výpůjčních nákladů a odpočtů provedených v souvislosti s odpisováním dlouhodobých aktiv v souladu s články 32 až 42.

4. Hrubý provozní zisk zdaňovacího období, který není plně zahrnut do výpůjčních nákladů vynaložených daňovým poplatníkem v daném nebo předchozím zdaňovacím období, může být převeden do příštích zdaňovacích období.

5. Výpůjční náklady, které nelze odečíst v běžném zdaňovacím období podle odstavce 3 výše, lze odečíst až do výše [30] procent hrubého provozního zisku v následujících zdaňovacích obdobích stejným způsobem jako výpůjční náklady těchto období.

6. Ustanovení odstavců 3 až 5 se nepoužijí pro finanční instituce a pojišťovny. Bez ohledu na ustanovení odstavce 1 se výpůjční náklady vynaložené finančními institucemi a pojišťovnami neodečítávají ve výši rovnající se částce výpůjčních nákladů daného subjektu vynásobené poměrem finančních aktiv osvobozených od daně vůči jejich veškerým finančním aktivům.

Článek 15

Výdaje vynaložené ve prospěch akcionářů

Požitky poskytnuté akcionáři, jenž je fyzickou osobou, jeho manželce nebo manželovi či příbuzným v řadě přímé nebo přidruženým podnikům, kteří mají přímou nebo nepřímou účast na kontrole, kapitálu nebo řízení daňového poplatníka, jak je stanoveno v článku 78, se nepovažují za odčitatelné výdaje, pokud by takovéto požitky nebyly poskytnuty nezávislé třetí straně.

Článek 16

[...]

[...]

KAPITOLA V ČASOVÝ ROZVRH A KVANTIFIKACE

Článek 17

Obecné zásady

Příjmy a výdaje i všechny ostatní odčitatelné položky se uznávají ve zdaňovacím období, ve kterém vzniknou nebo jsou vynaloženy, není-li v této směrnici stanoveno jinak.

Článek 18

Vznik příjmů

Příjmy vznikají, když vzniká právo je obdržet a mohou být [s přiměřenou přesností vyčísleny / **spolehlivě oceněny**], bez ohledu na to, zda je samotná platba odložena.

Použijí se tato pravidla při dodržení ustanovení článku 24 týkajících se dlouhodobých smluv:

1. **[...] Příjmy vyplývající z obchodu se zbožím se považují za vzniklé, pokud jsou splněny tyto podmínky:**

- a) účetní jednotka převedla na kupujícího významná rizika a odměny z vlastnictví zboží;
- b) účetní jednotka si nezachovává pokračující manažerskou angažovanost v míře obvykle spojované s vlastnictvím prodaného zboží, ani skutečnou kontrolu nad tímto zbožím;
- c) částku výnosu lze spolehlivě ocenit;
- d) je pravděpodobné, že ekonomické užitky spojené s transakcí poplynou do účetní jednotky;
- e) vzniklé náklady nebo náklady, které s ohledem na transakci teprve vzniknou, mohou být spolehlivě oceněny.

2. [...] Příjmy vyplývající z poskytování služeb se považují za vzniklé v rozsahu, v jakém jsou služby poskytnuty, a pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) částku výnosu lze spolehlivě ocenit;
- b) je pravděpodobné, že ekonomický prospěch bude plynout prodávajícímu;
- c) [...]je možné spolehlivě ocenit stupeň splnění transakce ke konci zdaňovacího období[...], a
- d) vzniklé náklady nebo náklady, které s ohledem na transakci teprve vzniknou, mohou být spolehlivě oceněny.

Nejsou-li splněna výše uvedená kritéria, příjmy vyplývající z poskytování služeb se uznají pouze v rozsahu, v jakém jsou uznány vymahatelné výdaje.

Článek 19

Vznik odčitatelných výdajů

Odčitatelný výdaj vzniká v okamžiku, kdy jsou splněny tyto podmínky:

- a) vznikl závazek provést platbu;
- b) výše tohoto závazku může být s přiměřenou přesností vyčíslena;
- c) v případě obchodu se zbožím byly podstatná rizika a výhody plynoucí z vlastnictví zboží převedeny na daňového poplatníka a v případě poskytnutí služeb byly tyto služby daňovým poplatníkem přijaty.

Článek 20

Náklady vztahující se k neodpisovatelným aktivům

Náklady vztahující se k pořízení, výstavbě nebo zhodnocení dlouhodobých aktiv, kterých se podle článku 40 netýká odpisování, jsou odčitatelné ve zdaňovacím období, ve kterém jsou tato dlouhodobá aktiva zcizena, pokud jsou výnosy z jejich zcizení zahrnuty do základu daně.

Článek 21
Zásoby a nedokončená výroba

1. Vznik výdajů na zásoby a nedokončenou výrobu

- a) Celková částka odčitatelných výdajů za zdaňovací období se zvýší o hodnotu zásob a nedokončené výroby na začátku zdaňovacího období a sníží o hodnotu zásob a nedokončené výroby na konci téhož zdaňovacího období.
- b) Pokud jde o zásoby a nedokončenou výrobu v rámci dlouhodobých smluv, žádná úprava se neprovede.

2. Ocenění zásob a nedokončené výroby

- a)** [...] **i)** položky zásob a nedokončené výroby, které nejsou běžně zaměnitelné, a zboží nebo služby vyrobené či poskytnuté konkrétně pro určité projekty se oceňují individuálně;
- ii)** jiné položky zásob a nedokončené výroby se oceňují metodou FIFO (first-in first-out), **[nebo LIFO (last-in first-out),]** nebo metodou váženého průměru nákladů;

- b)** [...] **i)** daňový poplatník použije konzistentně stejnou metodu pro ocenění všech zásob a nedokončené výroby podobné povahy a podobného užití;
- [...] **ii)** cena zásob a nedokončené výroby zahrnuje veškeré náklady na nákup, přímé náklady na přeměnu a ostatní přímé náklady vzniklé v souvislosti s jejich uvedením na současné místo a do současného stavu;
- iii)** náklady se očistí o odčitatelnou daň z přidané hodnoty;
- iv)** [daňový poplatník, který před tím, než si zvolil systém stanovený touto směrnicí, do ocenění zásob a nedokončené výroby zahrnoval nepřímé náklady, může metodu nepřímých nákladů používat i nadále;]
- v)** ocenění zásob a nedokončené výroby se provádí konzistentně;
- c)** **i)** k poslednímu dni zdaňovacího období se zásoby a nedokončená výroba ocení ve výši historických nákladů nebo čisté realizovatelné hodnoty podle toho, která z těchto částek je nižší;
- ii)** čistá realizovatelná hodnota se rovná odhadované prodejní ceně v rámci běžného podnikání snížené o odhadované náklady na dokončení a odhadované náklady nutné k uskutečnění prodeje.

Článek 22

Oceňování

1. Pro účely výpočtu základu daně se transakce oceňují ve výši:

- a) peněžní úplaty za plnění, například ceny zboží nebo služeb;
- b) [...] tržní hodnoty [...], jestliže má úplata za plnění zcela nebo zčásti formu nepeněžního plnění;

[„tržní hodnota“ má být definována jako částka, za kterou může být dané aktivum směřeno nebo vzájemné závazky vyrovnány mezi ochotnými nezávislými kupujícími a prodávajícími v rámci přímé transakce;]

- c) [...] tržní hodnoty [...] v případě nepeněžního daru [...];

[...]

- d) [...] [...] tržní hodnoty [...] finančních aktiv a závazků určených k obchodování.**

[...]

2. Základ daně, příjmy a výdaje se vyjadřují v eurech v průběhu zdaňovacího období nebo se převedou na eura k poslednímu dni zdaňovacího období podle ročního průměrného směnného kurzu za kalendářní rok zveřejněného Evropskou centrální bankou, nebo pokud se zdaňovací období nekryje s kalendářním rokem, podle průměru denních kurzů vyhlášených Evropskou centrální bankou za zdaňovací období. Toto ustanovení se nepoužije pro jediného daňového poplatníka, který se nachází v členském státě, jenž nepřijal euro. Nepoužije se také v případě skupiny, jestliže se všichni členové této skupiny nacházejí ve stejném členském státě a tento stát nepřijal euro.

Článek 23

Finanční aktiva a závazky držené za účelem obchodování (obchodní portfolio)

1. Finanční aktiva nebo závazky se klasifikují jako držené za účelem obchodování, jestliže splňují jednu z těchto podmínek:
- a) byly pořízeny nebo vznikly v zásadě za účelem prodeje nebo zpětného odkupu v blízké budoucnosti;
 - b) jsou součástí portfolia identifikovaných finančních nástrojů, včetně derivátů, které jsou společně spravovány a u kterých je v poslední době doloženo obchodování realizované pro krátkodobý zisk.
2. Bez ohledu na články 18 a 19 se do základu daně zahrnou veškeré rozdíly mezi tržní hodnotou finančních aktiv nebo závazků určených k obchodování na konci zdaňovacího období a jejich tržní hodnotou na začátku stejného zdaňovacího období nebo ke dni jejich koupě, pokud je tento den pozdější.

3. Při zcizení finančního aktiva nebo závazku drženého za účelem obchodování se příslušné výnosy přičtou k základu daně. Při tom se odečte tržní hodnota na začátku zdaňovacího období nebo tržní hodnota ke dni koupě, pokud je tento den pozdější.
4. Pokud jsou přijaty rozdělené zisky z podílu drženého za účelem obchodování, výjimka z daně z příjmů právnických osob uvedená v čl. 11 písm. c) se nepoužije.
5. Bez ohledu na čl. 11 písm. d) platí v případě, kdy finanční aktiva nebo závazky již nejsou drženy za účelem obchodování, přičemž jsou drženy jako dlouhodobá aktiva podle čl. 4 odst. 14, že do základu daně tohoto zdaňovacího období se zahrnou veškeré rozdíly mezi tržní hodnotou aktiv nebo závazků na konci zdaňovacího období a jejich tržní hodnotou na začátku stejného zdaňovacího období nebo ke dni jejich koupě jako aktiva obchodního portfolia, pokud je tento den pozdější. Bez ohledu na čl. 11 písm. d) platí v případě, kdy finanční aktiva nebo závazky již nejsou drženy jako dlouhodobá aktiva podle čl. 4 odst. 14, přičemž jsou drženy k obchodování, že do základu daně tohoto zdaňovacího období se zahrnou veškeré rozdíly mezi tržní hodnotou aktiv nebo závazků na konci tohoto zdaňovacího období a jejich tržní hodnotou na začátku stejného zdaňovacího období nebo ke dni jejich koupě jako dlouhodobého aktiva, pokud je tento den pozdější. Tržní hodnota na konci zdaňovacího období v případě aktiv nebo závazků, které se změnily z aktiv nebo závazků držených k obchodování na dlouhodobé aktivum nebo naopak, se stává relevantní pro daňové účely v roce následujícím po této změně.
6. V odstavci 5 se období držení podle čl. 11 písm. c) přeruší nebo zahájí v případě, že příslušná aktiva již nejsou držena jako dlouhodobá aktiva nebo příslušný závazek již není držen k obchodování.
7. Odstavce 5 a 6 se použijí na finanční aktiva a závazky pořízené v rámci reorganizace podnikatelské činnosti podle článků 70 a 71.

Článek 24
Dlouhodobé smlouvy

1. Dlouhodobou smlouvou je smlouva splňující tyto podmínky:
 - a) je uzavřena za účelem výroby, montáže nebo výstavby nebo poskytnutí služeb;
 - b) doba jejího trvání překračuje nebo se očekává, že překročí 12 měsíců.
2. Bez ohledu na článek 18 se příjmy týkající se dlouhodobých smluv uznají pro daňové účely ve výši odpovídající té části smlouvy, která byla splněna v příslušném zdaňovacím období. Z kolika procent byla smlouva splněna se určí [...] s odkazem na poměr nákladů v daném roce k odhadovaným celkovým **nákladům** [...] ke konci zdaňovacího období.
3. Náklady týkající se dlouhodobých smluv [...] jsou **odčitatelné** ve zdaňovacím období, ve kterém vzniknou.

Článek 25
Rezervy

- 1.** Jestliže je bez ohledu na článek 19 na konci zdaňovacího období zjištěno, že má daňový poplatník právní závazek nebo [pravděpodobný budoucí právní závazek] vyplývající z činností nebo transakcí uskutečněných v tomto zdaňovacím období nebo předchozích zdaňovacích obdobích, každá spolehlivě odhadnutelná částka vyplývající z tohoto závazku je odčitatelná, pokud se předpokládá, že konečné vyrovnaní této částky povede ke vzniku odčitatelného výdaje.

Pro účely tohoto článku může právní závazek vyplynout:

a) ze smlouvy,

b) z právních předpisů,

c) ze správního předpisu obecné povahy nebo určeného pro konkrétní daňové poplatníky, nebo

d) z jiných právních ustanovení.

Jestliže se tento závazek vztahuje k činnosti nebo transakci, které budou pokračovat v budoucích zdaňovacích obdobích, rozloží se odpočet poměrně do odhadované doby trvání dané činnosti nebo transakce, a to s ohledem na příjmy, které z nich budou získány.

Částky odečtené podle tohoto článku se na konci každého zdaňovacího období přezkoumají a upraví. Při výpočtu základu daně v dalších letech se zohlední částky, které již byly odečteny.

2. Za spolehlivý odhad se považuje očekávaný výdaj potřebný k vyrovnaní současného závazku na konci zdaňovacího období, pokud je tento odhad založen na všech důležitých faktorech, včetně dosavadních zkušeností dané společnosti, skupiny nebo odvětví. Při vyčíslení rezervy platí:

a) vezmou se v úvahu všechna rizika a nejistoty. Nejistota však neopodstatňuje tvorbu nadměrných rezerv;

- b) je-li doba tvorby rezervy 12 měsíců nebo delší a neexistuje-li sjednaná diskontní sazba, diskontuje se rezerva **[ročním průměrem sazby Euribor (Euro Interbank Offered Rate) pro závazky se splatností 12 měsíců, kterou zveřejňuje Evropská centrální banka, za kalendářní rok, v němž končí zdaňovací období];**
- c) budoucí události se vezmou v úvahu, pokud lze rozumně předpokládat, že nastanou;
- d) zohlední se budoucí užítky přímo související s událostí vedoucí k tvorbě rezervy.

3. Bez ohledu na výše uvedené odstavce 1 a 2 daňový odpočet není k dispozici za žádných okolností pro rezervy týkající se:

- a) **pravděpodobné odhadované ztráty**
- b) **nárůstu nákladů v budoucnosti.**

Článek 26

Důchody

I [...]

Členské státy mohou stanovit, že rezervy na důchody jsou odčitatelné. V případě skupiny se takovýto odpočet použije pro přidělený podíl členů skupiny, kteří jsou rezidenty tohoto členského státu nebo se v něm nacházejí.

Článek 27

Odpočty nedobytných pohledávek

1. Nedobytnou pohledávku je možné odečíst při splnění těchto podmínek:
 - a) daňový poplatník do konce zdaňovacího období podnikl všechny přiměřené kroky **uvedené v odstavci 2 tohoto článku**, aby dosáhl zaplacení, a **[...] je pravděpodobné**, že pohledávka zůstane zcela nebo zčásti nevyrovnána, nebo má daňový poplatník velký počet pohledávek stejného druhu, **které všechny vyplývají z podnikatelské činnosti v jednom odvětví**, a dokáže spolehlivě odhadnout procentuální podíl nedobytných pohledávek **a zároveň platí, že hodnota každé pohledávky stejného druhu je nižší než 0,1 % hodnoty všech pohledávek stejného druhu. Spolehlivého odhadu musí daňový poplatník dosáhnout** [...] na základě všech důležitých faktorů, včetně dosavadních zkušeností, pokud se dají použít;
 - b) dlužník není členem stejné skupiny jako daňový poplatník **ve smyslu článků 54 a 55 ani není přidruženým podnikem ve smyslu článku 78. Je-li dlužníkem fyzická osoba, pak dlužník, jeho manželka nebo manžel ani příbuzní v řadě přímé nesmějí mít přímou ani nepřímou účast na kontrole, kapitálu nebo řízení daňového poplatníka, jak je stanoveno v článku 78;**

- c) ve vztahu k dané nedobytné pohledávce nebyl uplatněn odpočet podle článku 41;
 - d) je-li nedobytná pohledávka pohledávkou z obchodního styku, částka odpovídající výši dluhu byla předtím zahrnuta do základu daně jako příjem.
2. Při určování, zda byly podniknuty všechny přiměřené kroky s cílem dosáhnout zaplacení, se zohlední **níže uvedené** [...] skutečnosti, **pokud jsou založené na objektivních důkazech**:
- a) zda jsou náklady na inkaso vzhledem k výši dluhu nepřiměřené;
 - b) zda existují vyhlídky na úspěšné inkaso;
 - c) zda lze od společnosti za daných okolností přiměřeně očekávat, že bude usilovat o inkaso [...];
 - d) **čas, který uplynul od data splatnosti závazku;**
 - e) **zda bylo vyhlášeno úpadkové řízení daného dlužníka nebo byly zahájeny právní kroky nebo byla zapojena agentura na vymáhání dluhů.**
3. Jestliže dojde k uhrazení pohledávky, která byla předtím odečtena jako nedobytná, získaná částka se přičte k základu daně v roce, kdy došlo k úhradě.

1. Se zisky a ztrátami z hedgingového nástroje **vyplývajícími z oceňování a zcizení** se zachází stejně jako s odpovídajícími zisky a ztrátami z položky, která je předmětem hedgingu.
V případě daňových poplatníků, kteří jsou členy skupiny, mohou být hedgingový nástroj a položka, jež je předmětem hedgingu, drženy různými členy skupiny. Hedgingový vztah existuje, jsou-li splněny obě tyto podmínky:
 - a) hedgingový vztah je formálně určen a předem zdokumentován;
 - b) očekává se, že hedging bude vysoce účinný, a jeho účinnost lze spolehlivě měřit.
2. **Pokud je hedgingový vztah přerušen nebo je s drženým nástrojem nakládáno jako s hedgingovým nástrojem a toto zahrnuje přechod na odlišný daňový režim stejného nástroje, zahrnou se do základu daně veškeré rozdíly mezi novou hodnotou nástroje ke konci tohoto zdaňovacího období určenou podle článku 22a tržní hodnotou na počátku stejného zdaňovacího období. Tržní hodnota nástroje ke konci zdaňovacího období se stává relevantní pro daňové účely v roce následujícím po přechodu na odlišný daňový režim.**

Článek 29

[...]

Článek 30

Pojišťovny

Na pojišťovny, které získaly povolení působit v členských státech v souladu se směrnicí Rady 73/239/EHS¹ v případě neživotního pojištění, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES² v případě životního pojištění a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES³ v případě zajištění, se vztahují tato další pravidla:

- a) základ daně zahrnuje rozdíl mezi tržní hodnotou aktiv, do nichž je investováno ve prospěch pojistníků životního pojištění nesoucích investiční riziko **držené životními pojišťovnami**, měřenou na konci zdaňovacího období a jejich tržní hodnotou měřenou na začátku téhož zdaňovacího období nebo ke dni dokončení jejich nákupu, pokud je tento den pozdější;
- b) základ daně zahrnuje rozdíl mezi tržní hodnotou aktiv, do nichž je investováno ve prospěch pojistníků životního pojištění nesoucích investiční riziko **držené životními pojišťovnami**, měřenou ke dni jejich zcizení a na začátku zdaňovacího období, nebo ke dni dokončení jejich nákupu, pokud je tento den pozdější;
- c) **základ daně zahrnuje rozdělené zisky přijaté životními pojišťovnami;**

¹ Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3.

² Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1.

³ Úř. věst. L 232, 9.12.2005, s. 1.

[...] **d)** technické rezervy pojišťoven vytvořené v souladu se směrnicí 91/674/EHS jsou s výjimkou vyrovnávacích rezerv odčitatelné. Členský stát může stanovit, že vyrovnávací rezervy jsou také odčitatelné. V případě skupiny se případný odpočet vyrovnávacích rezerv použije pro přidělený podíl členů skupiny, kteří jsou rezidenty tohoto členského státu nebo se v něm nacházejí. Odečtené částky se na konci každého zdaňovacího období přezkoumají a upraví. Při výpočtu základu daně v dalších letech se zohlední částky, které již byly odečteny.

Článek 31

Převody aktiv do třetí země nebo jiného členského státu

- Pokud je aktivum převedeno daňovým poplatníkem-rezidentem do jeho stálé provozovny ve třetí zemi nebo daňovým poplatníkem-nerezidentem z jeho stálé provozovny v členském státě do třetí země, připočte se k základu daně jakožto příjem ve zdaňovacím období, kdy došlo k převodu, částka rovnající se tržní hodnotě aktiva snížená v případě dlouhodobých odpisovatelných aktiv o příslušnou hodnotu pro daňové účely podle čl. 4 odst. 13 nebo, v případě neodpisovatelných aktiv, o náklady související s neodpisovatelnými aktivy podle článku 20.**
Bez ohledu na výše uvedený pododstavec, pokud daňový poplatník-rezident převede dlouhodobé aktivum odpisované podle článku 39 do své stálé provozovny ve třetí zemi, považuje se tento převod za zcizení aktiva v tržní hodnotě, kterou má ve zdaňovacím období daného převodu. Převod dlouhodobého aktiva daňovým poplatníkem-nerezidentem z jeho stálé provozovny v členském státě do třetí země se rovněž považuje za zcizení tohoto aktiva v tržní hodnotě.

2. Dojde-li k převodu dlouhodobého aktiva daňovým poplatníkem-rezidentem nebo stálou provozovnou v členském státě daňového poplatníka-nerezidenta do třetí země, která je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru a která má platnou dohodu o výměně informací s členským státě daňového poplatníka-rezidenta nebo stálé provozovny srovnatelnou se směrnicí 2011/16/EU, je v takovém případě daňový poplatník-rezident nebo daňový poplatník-nerezident, pokud jde o jeho stálou provozovnu v některém členském státě, zmocněn požadovat pozastavení účinků zcizení nebo placení splatných daní ve splátkách.
3. Převod daňové rezidence daňového poplatníka se považuje za zcizení aktiva v tržní hodnotě s výjimkou případů takových aktiv, která zůstanou ve skutečnosti svázána se stálou provozovnou v členském státě daňového poplatníka. Jakýkoli pozdější převod těchto aktiv ze stálé provozovny, s níž byla spojena, se rovněž považuje za zcizení aktiv v tržní hodnotě. Tržní hodnota se vypočítá odkazem na zdaňovací období daného převodu, a to včetně tzv. „goodwillu“, jež zahrne převedené funkce a rizika. Toto ustanovení se rovněž použije pro převod stálé provozovny v členském státě daňového poplatníka-nerezidenta.

4. Dojde-li k převodu daňové rezidence nebo stálé provozovny v členském státě daňového poplatníka-nerezidenta do jiného členského státu nebo do třetí země, která je smluvní stranou Dohody o Evropského hospodářském prostotu a která má dohodu vzájemné pomoci při vymáhání daňových pohledávek srovnatelnou se směrnicí Rady 2010/24/EU, je v takovém případě daňový poplatník-rezident nebo daňový poplatník-nerezident, pokud jde o jeho stálou provozovnu v některém členském státě, zmocněn požadovat pozastavení účinků zcizení nebo placení splatných daní ve splátkách. Toto ustanovení se rovněž použije na pozdější převody aktiv ze stálé provozovny, s níž byla spojena podle odstavce 3 výše.
5. Bez ohledu na ustanovení odstavce 4 se pozastavení platby nebo platby na splátky nepovolí, pokud jde o:
- zásoby a nedokončenou výrobu;
 - část daňového základu, která se týká posledního zdaňovacího období v členském státě, jehož je daňový poplatník rezidentem, a která nesouvisí s převáděnými aktivy.
6. Splátky uvedené v odstavcích 2, 4 a 5 výše se vypořádají stejně vysokými platbami během pěti let.

7. V případě pozastavení platby nebo platby na splátky podle odstavců 2, 4 a 5 výše je úrok splatný ve výši rovnající se částce, která by platila v členském státě daňového poplatníka-rezidenta nebo stálé provozovny daňového poplatníka-nerezidenta. V závislosti na právu dotyčného členského státu může být po daňových poplatnících požadováno, aby pro získání pozastavení platby nebo platby na splátky zajistili záruku.
8. Požadavek podle odstavce 4 se podá v daňovém přiznání zdaňovacího období, ve kterém daňový poplatník přesunul svou daňovou rezidenci nebo stálou provozovnu z členského státu.
9. Daňový poplatník není způsobilý pro pozastavení platby nebo platby na splátky a bude mu vyměřena daň podle odstavců 1 a 3 výše v případě:
- převodu aktiv do třetí země;
 - převodu daňové rezidence daňového poplatníka nebo jeho stálé provozovny do třetí země;
 - úpadku nebo likvidace daňového poplatníka.
10. Tržní hodnota převáděných aktiv, která přispěla k výpočtu základu daně daňového poplatníka-rezidenta nebo jeho stálé provozovny v členském státě, se uznává v členském státě, do něhož jsou aktiva převáděna.

Článek 32

Evidence dlouhodobých aktiv

1. Náklady na pořízení, výstavbu nebo zhodnocení se spolu s [příslušnými daty] zaznamenají do evidence dlouhodobých aktiv, a to zvlášť pro každé aktivum.
2. **Pokud jsou dlouhodobá aktiva zcizena, v evidenci by měly být zaznamenány podrobné údaje o zcizení včetně data zcizení a veškeré výnosy nebo odškodnění obdržené v důsledku zcizení.**
3. **Evidence dlouhodobých aktiv se provádí způsobem, který poskytne dostačující informace, včetně údajů o odpisech, pro účely výpočtu základu daně.**

Článek 33

Odpisová základna

1. Odpisová základna zahrnuje [...] náklady [...] spojené s pořízením, výstavbou nebo zhodnocením dlouhodobého aktiva. **Náklady na pořízení nebo výstavbu - částka peněz nebo jejich ekvivalentů vyplacená nebo splatná, nebo hodnota jiných aktiv odevzdaných ve formě výměny nebo vynaložených v zájmu pořízení dlouhodobého aktiva v okamžiku jeho pořízení nebo výstavby.**

Náklady nezahrnují odčitatelnou daň z přidané hodnoty. **Úroky se do nákladů na pořízení, výstavbu nebo zhodnocení dlouhodobého aktiva nezahrnují.**

[[...].]

2. Odpisová základna aktiva přijatého jako dar se rovná jeho tržní hodnotě uvedené v příjmech.
3. Odpisová základna dlouhodobého aktiva, které je předmětem odpisování, se sníží o veškeré dotace přímo související s pořízením, výstavbou nebo zhodnocením tohoto aktiva, uvedené v čl. 11 písm. a).
4. **Odpisy dlouhodobých aktiv, které nejsou k dispozici pro využívání, se nevypočítávají.**

Článek 34

Oprávnění k odpisování

1. S výhradou odstavce 3 provádí odpisy ekonomický vlastník.
2. V případě leasingových smluv, u nichž se ekonomické vlastnictví neshoduje s právním vlastnictvím, je ekonomický vlastník oprávněn od svého základu daně odečíst úrokovou složku leasingových plateb, **ledaže by tato úroková složka nebyla** [...] zahrnuta v základu daně právního vlastníka.

3. [...] Pokud ekonomického vlastníka aktiva nelze určit, oprávnění provádět odpisy má právní vlastník. [...].
4. [...] **Dlouhodobé aktivum je možno odepisovat najednou nejvýše jedním daňovým poplatníkem, ledaže je právní nebo ekonomické vlastnictví sdíleno více daňovými poplatníky.**
5. [V souladu s článkem 127 a za podmínek uvedených v člancích 128, 129 a 130 může Komise přijmout akty v přenesené pravomoci stanovující podrobnější pravidla pro:
- a) definici právního a ekonomického vlastnictví, zejména ve vztahu k aktivům na leasing;
 - b) výpočet kapitálové a úrokové složky leasingových plateb;
 - c) výpočet odpisové základny aktiva pořízeného na leasing.]

Článek 35

Odpisování nákladů na zhodnocení

- 1.** Náklady na zhodnocení se odpisují podle pravidel použitelných pro dlouhodobé aktivum, které bylo zhodnoceno, jako by se vztahovaly k nově pořízenému dlouhodobému aktivu.
- 2.** **Pokud daňový poplatník doloží, že je odhadovaná zbývající doba životnosti jednotlivě odepsaného dlouhodobého aktiva kratší než doba životnosti tohoto aktiva uvedená v čl. 36 odst. 1, náklady na zhodnocení se odpisují po tuto kratší dobu.**

Článek 36

Jednotlivě odpisovatelná aktiva

1. Aniž je dotčen odstavec 2 a články 39 a 40, odpisují se dlouhodobá aktiva jednotlivě lineárně po dobu své životnosti. Doba životnosti dlouhodobého aktiva se stanoví takto:
 - a) budovy [...]a jiný nemovitý majetek[...]:
průmyslové budovy a struktury [bude definováno]: 25 let;
komerční, kancelářské a jiné budovy a jiný nemovitý majetek používaný při podnikání: 40 let;
 - b) dlouhodobá hmotná aktiva s dlouhou dobou životnosti jiná než budovy a nemovitý majetek: 15 let;
 - c) dlouhodobá hmotná aktiva se střední dobou životnosti: 8 let;
[dlouhodobá hmotná aktiva se střední dobou životnosti mají být definována jako dlouhodobá hmotná aktiva s dobou životnosti 8 nebo více let, ale méně než 15 let;]
 - d) dlouhodobá hmotná aktiva s krátkou dobou životnosti: 4 roky;
[dlouhodobá hmotná aktiva s krátkou dobou životnosti mají být definována jako dlouhodobá hmotná aktiva s dobou životnosti 4 nebo více let, ale méně než 8 let;]
 - e) nehmotná aktiva: doba, po kterou aktivum požívá právní ochrany nebo na kterou je uděleno právo, nebo, pokud tuto dobu nelze určit, 15 let.
2. Použité budovy a jiný nemovitý majetek, použitá dlouhodobá hmotná aktiva s dlouhou dobou životnosti, použitá dlouhodobá hmotná aktiva se střední dobou životnosti, použitá dlouhodobá hmotná aktiva s krátkou dobou životnosti a použitá nehmotná aktiva se odpisují podle těchto pravidel:

- a) použité budovy **nebo jiný použitý nemovitý majetek** se odpisují po dobu **25 let** **v případě průmyslových budov nebo struktur**, [...] ledaže daňový poplatník doloží, že odhadovaná zbývajících doba životnosti daného **aktiva** [...] je kratší než **25** [...] let; pokud tak učiní, příslušné aktivum se odpisuje po tuto kratší dobu;
- b) **použité budovy nebo jiný použitý nemovitý majetek se odpisují po dobu 40 let** **v případě komerčních, kancelářských a jiných budov a jiného nemovitého majetku používaného pro podnikání, ledaže daňový poplatník doloží, že je odhadovaná zbývajících doba životnosti daného aktiva kratší než 40 let; pokud tak učiní, příslušné aktivum se odpisuje po tuto kratší dobu;**
- c) [...] použité **dlouhodobé** hmotné aktivum s dlouhou dobou životnosti se odpisuje po dobu 15 let, ledaže daňový poplatník doloží, že odhadovaná zbývajících doba životnosti aktiva je kratší než 15 let; pokud tak učiní, aktivum se odpisuje po tuto kratší dobu;
- d) **[použité dlouhodobé hmotné aktivum se střední dobou životnosti se odpisuje po dobu 8 let, ledaže daňový poplatník doloží, že odhadovaná zbývajících doba životnosti aktiva je kratší než 8 let; pokud tak učiní, aktivum se odpisuje po tuto kratší dobu;]**
- e) **použité dlouhodobé hmotné aktivum s krátkou dobou životnosti se odpisuje po dobu 4 let, ledaže daňový poplatník doloží, že odhadovaná zbývajících doba životnosti aktiva je kratší než 4 roky; pokud tak učiní, aktivum se odpisuje po tuto kratší dobu;**
- f) [...] použité nehmotné aktivum se odpisuje po dobu 15 let, pokud nelze určit zbývajících doba, po kterou aktivum požívá právní ochrany nebo na kterou je uděleno právo; pokud ji určit lze, aktivum se odpisuje po tuto dobu.

Článek 37
Časový rozvrh

1. V roce, kdy je aktivum pořízeno nebo uvedeno v užívání, podle toho, který rok je pozdější, se provede odpis za celý rok. V roce zcizení aktiva se žádný odpis neprovede.
2. Pokud je aktivum zcizeno, ať už dobrovolně, nebo nedobrovolně, v průběhu zdaňovacího období, jeho daňová hodnota a daňová hodnota případných nákladů na zhodnocení vzniklých ve vztahu k tomuto aktivu se odečte od základu daně za toto období. Jestliže byl proveden mimořádný odpis dlouhodobého aktiva podle článku 41, odečet podle článku 20 se sníží o částku již provedeného mimořádného odpisu.

Článek 38
Odložení zdanění u náhradních aktiv

1. Jestliže mají být výnosy ze zcizení, **včetně náhrady za škodu**, jednotlivě odpisovatelného aktiva **nebo dlouhodobého hmotného aktiva, kterých se netýká opotřebení a zastarání podle čl. 40 písm. a)**, před koncem druhého zdaňovacího období po zdaňovacím období, ve kterém ke zcizení došlo, znovu investovány do [...] **podobného** aktiva užívaného pro stejný nebo podobný [...] **podnikatelský** [...] účel, **může** [...] být za období zcizení odečtena částka, o kterou uvedené výnosy převyšují daňovou hodnotu tohoto aktiva, **přičemž v takovém případě** [...] se o stejnou částku sníží odpisová základna náhradního aktiva.
Aktivum zcizované dobrovolně musí být ve vlastnictví poplatníka po dobu alespoň tří let před zcizením.

2. Náhradní aktivum může být zakoupeno ve zdaňovacím období předcházejícím zcizení. Jestliže náhradní aktivum není zakoupeno před koncem druhého zdaňovacího období po období, ve kterém ke zcizení aktiva došlo, částka odečtená v roce zcizení, zvýšená o 10 %, se připočte k základu daně za druhé zdaňovací období po období, ve kterém došlo ke zcizení.
3. [Pokud daňový poplatník v prvním zdaňovacím období vystoupí ze skupiny, jejímž je členem, nebo přestane používat systém stanovený touto směrnicí, aniž by předtím zakoupil náhradní aktivum, částka odečtená za období zcizení se přičte k základu daně. Jestliže daňový poplatník ze skupiny vystoupí nebo přestane systém používat ve druhém zdaňovacím období, tato částka se zvýší o 10 %.]

Článek 39

Soubor aktiv

1. Dlouhodobá aktiva jiná než uvedená v člancích 36 a 40 se odpisují společně v rámci jednoho souboru aktiv, a to roční sazbou ve výši [25 %] odpisové základny.
2. Odpisová základna souboru aktiv na konci zdaňovacího období se rovná daňové hodnotě tohoto souboru na konci předchozího zdaňovacího období upravené o aktiva zařazená do souboru a vyřazená ze souboru v průběhu běžného období. Úpravy se provedou v případě nákladů na pořízení, výstavbu nebo zhodnocení aktiv (které se připočtou) a výnosů ze zcizení aktiv a veškerých odškodnění obdržných za ztrátu nebo zničení aktiva (které se odečtou).

3. Má-li odpisová základna vypočítaná podle odstavce 2 zápornou hodnotu, připočte se k ní taková částka, aby se odpisová základna rovnala nule. Stejná částka se připočte k základu daně.

Článek 40

Neodpisovaná aktiva

Neodpisují se tato aktiva:

- a) dlouhodobá hmotná aktiva, kterých se netýká opotřebení a zastarání, například půda, umělecké předměty, starožitnosti nebo klenoty;
- b) finanční aktiva.

[...] Článek 41

Mimořádné odpisy

- 1. Pokud [...] daňový poplatník doloží, že se hodnota neodpisovaného dlouhodobého **hmotného** aktiva ke konci zdaňovacího období [...] snížila **vzhledem k události způsobené vyšší mocí** nebo trestné činnosti třetích stran, může odečíst částku rovnou tomuto snížení hodnoty. Tento odpočet však nelze provést v případě aktiv, u nichž jsou výnosy z jejich zcizení osvobozeny od daně.
- 2. Jestliže se hodnota aktiva, u kterého byl v předchozím zdaňovacím období proveden tento mimořádný odpis, následně zvýší, částka rovná tomuto zvýšení se připočte k daňovému základu za období, ve kterém ke zvýšení došlo. Takto připočítaná částka nebo částky však ve svém úhrnu nepřekročí výši původně provedeného odpočtu. [...]

[Článek 42

Přesnost kategorií dlouhodobých aktiv

V souladu s článkem 127 a za podmínek uvedených v člancích 128, 129 a 130 může Komise přijmout akty v přenesené pravomoci zpřesňující vymezení kategorií dlouhodobých aktiv uvedených v této kapitole.]

KAPITOLA VII

ZTRÁTY

Článek 43

Ztráty

1. Ztráta, která ve **zdaňovacím** [...] období vznikne daňovému poplatníkovi nebo stálé provozovně daňového poplatníka-nerezidenta, může být **převedena** do následujících zdaňovacích období **a** v těchto obdobích odečtena, nestanoví-li tato směrnice jinak.
2. **V určitém zdaňovacím období lze [...] převedené ztráty odečíst pouze do výše [x] % základu daně.**
3. **[...] Převedení se zruší, pokud daňový poplatník nebo trvalá provozovna daňového poplatníka-nerezidenta ukončí svou činnost, v rámci které došlo ke ztrátám, kromě případů, kdy daňový poplatník nebo trvalá provozovna daňového poplatníka-nerezidenta ukončí svou činnost z důvodů, které nemohli ovlivnit.**
4. [...] Nejstarší ztráty se uplatní jako první.

KAPITOLA XII

VZTAHY MEZI SKUPINOU A JINÝMI SUBJEKTY

Článek 72

Osvobození s progresí

Aniž je dotčen článek 75, mohou být příjmy osvobozené od daně podle čl. 11 písm. c), d) nebo e) vzaty v úvahu při určování daňové sazby, která se pro daňového poplatníka použije.

Článek 73

Případy, kdy se osvobození neuplatní

1. **Osvobození pro zahraniční příjem podle** čl. 11 písm. c), d) nebo e) se nepoužijí, jestliže se na subjekt rozdělující zisk, subjekt, jehož akcie jsou zcizovány, nebo stálou provozovnu vztahovala v zemi rezidence daného subjektu nebo v zemi, kde se nachází daná stálá provozovna, [...] daň ze zisku v rámci obecného režimu takové třetí země s **efektivní [...]** sazbou daně z příjmů právnických osob nižší než 40 % **efektivní daňové sazby, která by se použila v systému CCCTB.** [...] [...]

2. Efektivní sazba daně z příjmů právnických osob, která by se použila na výnosy ze zcizení akcií, se vypočítá s odkazem na všechny roky držení daňovým poplatníkem provádějícím zcizení.

3. Bez ohledu na odstavec 1 výše se osvobození pro zahraniční příjmy podle čl. 11 písm. c), d) nebo e) nepoužije v případě, že buď země rezidence daného subjektu nebo země, ve které se stálá provozovna nachází, nemají uzavřenu dohodu o výměně informací srovnatelnou s výměnou informací stanovenou ve směrnici 2011/16/EU.

4. Daňové nakládání se ztrátami, které vznikly stálé provozovně daňového poplatníka-rezidenta, která se nachází v takové zemi, a se ztrátami ze zcizení akcií v subjektu, který je daňovým poplatníkem-rezidentem v takové zemi, není v oblasti působnosti ustanovení tohoto článku o případech, kdy se osvobození neuplatní.

5. Průměrnou zákonnou sazbu daně z příjmů právnických osob použitelnou v členských státech zveřejní jednou ročně Komise. Vypočte se jako aritmetický průměr. Pro účely tohoto článku a článků 81 a 82 se změny této sazby pro daňové poplatníky poprvé použijí v jejich zdaňovacím období začínajícím po přijetí změny.

Článek 74

Výpočet příjmů zahraniční stálé provozovny

Použije-li se článek 73 pro příjmy stálé provozovny v třetí zemi, pak se její příjmy a výdaje i další odčitatelné položky určí podle pravidel systému stanoveného touto směrnicí.

Článek 75

Vyloučení osvobozených zcizení akcií

Jestliže daňový poplatník v důsledku zcizení akcií vystoupí ze skupiny a tento daňový poplatník v běžném zdaňovacím období nebo v předchozích zdaňovacích obdobích nabyl v rámci transakce uvnitř skupiny jedno nebo více dlouhodobých aktiv jiných než odpisovaných v rámci souboru aktiv, vyloučí se z osvobození od daně částka odpovídající těmto aktivům, pokud není doloženo, že byly příslušné transakce uvnitř skupiny provedeny z platných hospodářských důvodů.

Částka vyloučená z osvobození se rovná tržní hodnotě tohoto aktiva nebo aktiv v době převodu snížené o daňovou hodnotu těchto aktiv nebo o náklady uvedené v článku 20, vztahující se k neodpisovaným dlouhodobým aktivům.

Je-li skutečným vlastníkem zcizených akcií daňový poplatník-nerezident nebo subjekt jiný než daňový poplatník, má se za to, že tržní hodnota aktiva nebo aktiv v době převodu snížená o daňovou hodnotu byla přijata daňovým poplatníkem, který daná aktiva držel před transakcí uvnitř skupiny zmíněnou v prvním pododstavci.

Článek 76

Úroky a licenční poplatky a veškeré další příjmy zdaňované u zdroje

1. Jestliže má daňový poplatník příjmy, které byly zdaněny v jiném členském státě nebo v třetí zemi, a nejedná se o příjmy, jež jsou osvobozeny podle čl. 11 písm. c), d) nebo e), povolí se odpočet z daňové povinnosti tohoto daňového poplatníka.

2. Tento odpočet se rozdělí mezi členy skupiny v souladu s články 86 až 102 podle vzorce použitelného v daném zdaňovacím období.

3. Odpočet se vypočte zvlášť pro každý členský stát nebo třetí zemi, jakož i pro každý typ příjmů. Jeho výše nepřekročí částku vyplývající ze zdanění příjmů přisouzených daňovému poplatníkovi nebo stálé provozovně sazbou daně z příjmů právnických osob uplatňovanou v členském státě, jehož je daňový poplatník rezidentem nebo ve kterém se stálá provozovna nachází.

4. Při výpočtu odpočtu se částka příjmů sníží o související odčitatelné výdaje, přičemž se předpokládá, že jde o 2 % příjmů, pokud daňový poplatník neprokáže něco jiného.

5. Odpočet za daňovou povinnost v třetí zemi nesmí překročit výši konečné daňové povinnosti daňového poplatníka u daně z příjmů právnických osob, ledaže by dohoda uzavřená mezi členským státem, jehož je rezidentem, a třetí zemí stanovila jinak.

Článek 77

Daň vybíraná srážkou

Úroky a licenční poplatky placené daňovým poplatníkem příjemci mimo skupinu mohou podléhat dani

vybírané srážkou v členském státě daňového poplatníka podle platných pravidel

vnitrostátních právních předpisů a případné platné úmluvy o zamezení dvojího zdanění. Tato daň vybíraná srážkou se rozdělí

mezi členské státy podle vzorce platného ve zdaňovacím období, ve kterém je daň vyměřena, v souladu s články 86 až 102.

KAPITOLA XIV

PRAVIDLA PROTI ZNEUŽÍVÁNÍ

Článek 80

Obecné pravidlo proti zneužívání

1. [...] Nekorektní opatření nebo řada opatření, jejichž hlavním účelem nebo jedním z hlavních účelů je získat daňovou výhodu [...], což je v rozporu cílem nebo účelem této směrnice, se pro účely výpočtu základu daně nevezmou v potaz. Opatření se může skládat z více než jednoho kroku nebo jedné části.

[...]

2. Pro účely odstavce 1 se opatření nebo řada opatření považují za nekorektní v rozsahu, v němž nebyla zavedena z platných hospodářských důvodů, které odrážejí ekonomickou realitu.

3. Pokud se opatření nebo řada opatření neberou v potaz v souladu s odstavcem 1, vypočítá se základ daně v souladu s ekonomickou podstatou podle kapitoly IV této směrnice.

Článek 81

[...]

[...]

Článek 82

Ovládané zahraniční společnosti

1. Základ daně zahrnuje nerozdělené příjmy subjektu, jenž je rezidentem třetí země, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) daňový poplatník sám nebo spolu se svými přidruženými podniky má přímou nebo nepřímou účast představující více než 50 % hlasovacích práv v tomto subjektu nebo vlastní více než 50 % jeho kapitálu nebo má nárok na více než 50 % jeho zisků;
 - b) v rámci obecného režimu této třetí země [...] **podléhá zisk efektivní** [...] daňové sazbě nižší než [40% **efektivní daňové sazby, která by se použila v rámci systému CCCTB** [...] ;
 - c) více než [...] **50 %** příjmů plynoucích tomuto subjektu spadá do jedné nebo více kategorií uvedených v odstavci 3; **pro úvěrové instituce podle čl. 98 odst. 1 písm. a) a pojišťovny podle čl. 99 odst. 1 pouze v případě, že více než 50 % příjmů daného subjektu v těchto kategoriích pochází z transakcí s daným daňovým poplatníkem nebo jeho přidruženými podniky;**
 - d) [dotyčná společnost není společností, s jejíž hlavní třídou akcií se pravidelně obchoduje na jedné nebo více uznaných burzách cenných papírů.]

2. Odstavec 1 se nepoužije, jestliže je dotyčná třetí země smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru a existuje dohoda o výměně informací srovnatelná s výměnou informací na dožádání stanovenou ve směrnici 2011/16/EU.

3. Pro účely odst. 1 písm. c) se zohlední tyto kategorie příjmů

[...]:

- a) úroky nebo jakékoli jiné příjmy plynoucí z finančních aktiv;
- b) licenční poplatky nebo jakékoli jiné příjmy plynoucí z duševního vlastnictví;
- c) dividendy a příjmy ze zcizení akcií;
- d) příjmy z movitého majetku;
- e) příjmy z nemovitého majetku, ledaže by členský stát daňového poplatníka podle dohody uzavřené s třetí zemí neměl oprávnění tyto příjmy zdaňovat;
- f) příjmy z pojišťovacích, bankovních a jiných finančních činností;
- g) příjem ze služeb poskytovaných daňovému poplatníkovi nebo jeho přidruženým podnikům.**

Článek 83

Výpočet

1. Příjmy zahrnované do základu daně se vypočtou podle pravidel uvedených v člancích 9 až 15. Ztráty zahraničního subjektu se nezahrnou do základu daně, ale převedou se dalších období a vezmou se v potaz při použití článku 82 v následujících letech.

2. Příjmy zahrnované do základu daně se vypočtou v poměru k nároku daňového poplatníka na podíl na zisku zahraničního subjektu.
3. Příjmy se zahrnou do zdaňovacího období, ve kterém končí zdaňovací období zahraničního subjektu.
4. Jestliže zahraniční subjekt následně daňovému poplatníkovi vyplatí rozdělený zisk, částky příjmů, které byly předtím zahrnuty do základu daně podle článku 82, se při výpočtu povinnosti daňového poplatníka k dani z rozděleného zisku od základu daně odečtou.
5. Pokud daňový poplatník zcizí svou účast v daném subjektu, příslušné výnosy se pro účely výpočtu povinnosti daňového poplatníka k dani z těchto výnosů sníží o veškeré nerozdělené částky, které již byly zahrnuty do základu daně.

Článek 83a

Hybridní nesoulad

1. **Daňový poplatník neodečte platby, které přímo nebo nepřímo vznikly jeho přidruženému podniku jako skutečnému vlastníkovu platby, pokud platba není zdanitelná v souladu s touto směrnicí nebo vnitrostátními daňovými předpisy, jimž tento přidružený podnik podléhá v důsledku odlišné kvalifikace platby (hybridní nástroje) nebo odlišné kvalifikace poplatníka a příjemce (hybridní subjekty).**
2. **Bez ohledu na čl. 11 odst. 1 písm. c) se v případě, že byla platba rozděleného zisku odečtena ve zdanitelném příjmu jeho přidruženého podniku, rozdělený zisk zahrne do základu daně.**

KAPITOLA XV

TRANSPARENTNÍ SUBJEKTY

Článek 84

Pravidla pro přiřazování příjmů transparentních subjektů daňovým poplatníkům, kteří v nich mají podíl

1. Jestliže je subjekt v členském státě, ve kterém se nachází, považován za transparentní subjekt, daňový poplatník, který v něm má podíl, do svého základu daně zahrne svůj podíl na příjmech tohoto subjektu. Pro účely příslušného výpočtu se příjmy vypočítají podle pravidel této směrnice.
2. Transakce mezi daňovým poplatníkem a dotyčným subjektem se vyloučí úměrně k podílu, který má daňový poplatník v tomto subjektu. V souladu s tím se příjmy daňového poplatníka plynoucí z těchto transakcí považují za podíl z částky, která by byla dohodnuta mezi nezávislými subjekty, je vypočtena podle zásady tržního odstupu a odpovídá vlastnictví daného subjektu třetí stranou.
3. Daňový poplatník má nárok na úlevu za dvojí zdanění v souladu s čl. 76 odst. 1, 2, 3 a 5.

Článek 85

Pravidla pro určení transparentnosti v případě subjektů v třetích zemích

Jestliže se subjekt nachází v třetí zemi, otázka, zda je transparentní, se rozhodne podle právních předpisů členského státu daňového poplatníka. Drží-li alespoň dva členové skupiny podíl ve stejném subjektu nacházejícím se v třetí zemi, o zacházení s tímto subjektem se rozhodne podle vzájemné dohody mezi příslušnými členskými státy. Není-li uzavřena dohoda, rozhodne hlavní daňový orgán.